

Ed.

439. Nefndarálit

um frv. til laga um innlenda endurtryggingu, stríðsslysaftryggingu skipshafna o. fl.

Frá sjávarútvegsnefnd.

Þegar nefndin tók að sér að flytja þetta frv., samkvæmt beiðni stjórnar Stríðs-tryggingarfélagsskipshafna, ræddi hún gaumgæfilega uppkastið að frv. eins og það kom frá félagsstjórninni og gerði á því ýmsar breytingar. Þessar breytingar snertu þó að mestu I. kafla laganna, en þeim kafla er nauðsynlegt að breyta vegna hins breytta verkefnis félagsins. Við 1. umræðu frv. komu fram ábendingar um það, að æskilegt væri, að gerðar yrðu jafnframt nokkrar breytingar á II. og III. kafla laganna, bæði að því er snerti tímatakmark stríðsslysaftryggingarinnar, þar sem ófriðnum væri nú lokið, og eins hvað snerti meðferð tryggingabóta, einkum að því er snertir lífeyriskaup til handa hinum tryggðu. Þótti nefndinni því skylt að taka þessi atriði til athugunar. Hefur hún rætt málið á fundum og borið það undir félagsmálaráðherra, framkvæmdastjóra félagsins og stjórnarformann, sem allir voru sameiginlega mættir á fundi nefndarinnar.

Þótt nú sé nærri ár frá því að ófriðnum lauk, þykir ekki gerlegt að leggja til, að II. kafla laganna, um stríðstryggingar, og III. kafla laganna, um stríðsslysabætur, verði felldir niður. Hins vegar þykir rétt, einkum með tilliti til ákvæða 2. mgr. 15. gr., að setja tímatakmark fyrir stríðstryggingunni, og varð samkomulag um að leggja til, að hún væri látin gilda til ársloka 1947.

Það kom mjög til umræðu í nefndinni, hvort gerlegt þætti að leggja til, að breytt yrði 20. gr. frv. þannig, að lækka iðgjöldin, vegna minnkandi stríðsslysabættu, en þessi iðgjöld eru nú kr. 6.00 á hvern skipverja á viku að meðaltali, og hafa því lækkað úr kr. 12.00, sem var hámark iðgjaldanna, þegar hættan var mest. Með því að tryggingarfræðingarnir upplýstu nefndina um, að þessi iðgjöld mundu ekki fara minnkandi svo lengi sem tryggja bæri fyrir slysum, sem stöfuðu af óupplýstum atvikum, samkv. 15. gr., þótti nefndinni ekki rétt að leggja til, að þessu yrði breytt. Sýndi reynslan, að gjöldin væru óþarflega há, fer fram endurgreiðsla úr bónussjóði til iðgjaldenda.

Nefndin fékk til athugunar skrá yfir allan lífeyri, sem keyptur hafði verið samkv. 22. gr. Ber hún með sér, að lífeyriskaupin eru í mörgum tilfellum algerlega óviðunandi, t. d. þar sem reiknað hefur verið með svo lágum vöxtum, að vextir og afborganir samanlagt verður ekki nema rúmlega 3% af bótaupphæðinni. Telur nefndin því nauðsynlegt, að þessum ákvæðum sé breytt þannig, að í stað þess að verja fénu til kaupa á lífeyri, sé það greitt út að fullu til viðkomandi aðila, sem þá í flestum tilfellum getur haft tækifæri til þess að ávaxta féð betur. Einnig sé sett inn í frv. heimild til þess að selja aftur hinn árlega lífeyri, sem keyptur hefur verið, ef samningar nást um það við tryggingarfélagin, og greiða andvirðið til viðkomandi aðila.

Nefndin hefur því orðið sammála um að leggja til, að frv. verði samþykkt með eftirfarandi

BREYTINGUM.

1. Við 14. gr. Upphaf greinarinnar orðist svo:

Til ársloka 1947 er skylt . . . .

2. Við 22. gr. II. Í stað fyrri málsg. komi 2 nýjar málsg., er orðist svo:

Auk þeirra trygginga, sem ræðir um í b- og c-lið hér að framan, er skylt að tryggja alla skipverja á skipum 300 smálestir (brúttó) og stærri, öðrum en togurum, fyrir jafnháum upphæðum og þar segir. Skulu upphæðirnar greiddar til tryggða sjálfs eða þeirra vandamanna hans, sem bæturnar eiga að hljóta, nema þeir óski heldur, að félagsstjórnin verji þeim til kaupa á árlegum lífeyri hjá viðurkenndum tryggingarfélögum. Skerðir slíkur lífeyrir eigi önnur

eftirlaun, er hlutaðeigendur kunna að eiga rétt á. Fyrir tryggingarbætur, sem samkv. þessari grein falla til barna innan 16 ára aldurs, er félagsstjórninni heimilt að kaupa barnalífeyri þeim til handa hjá viðurkenndum tryggingarfélögum, enda komi til samþykki forráðamanna barnanna.

Heimilt skal félagsstjórninni að semja við vátryggingarfélög þau, sem selt hafa lífeyri samkvæmt lögum um stríðsslysabætur, að innleysa skírteinin handhöfum að skaðlausu, enda komi samþykki þeirra eða forráðamanna þeirra til.

Alþingi, 20. febr. 1946.

Gísli Jónsson,
form., frsm.

Guðm. Í. Guðmundsson,
fundaskr.

Ingvar Pálmason.

Steingr. Aðalsteinsson.

Eiríkur Einarsson.